

E. Pedersen, Kraiberg, S. Jørgensen, S. Jensen, Hass, L. G. Pedersen, Kosoeb, Clausager, Johansen, R. P. G. Larsen og E. Christensen med den nu vedtagne Forandring, saalydende:

Istedetfor det sidste Punktum sættes: „Indkaldelsen forkyndes ved de sædvanlige Stævningsemænd, som derfor erholde til lige Deling en Betaling af 16 Sk. for hver af dem, for hvem Forkyndelsen skeer. Stævningsemændene have paa Indkaldelsen at bekræfte, at Forkyndelsen paa behørig Maade er skeet. vedtoges med 41 Stemmer imod 30.

Hermed bortfaldt Udvalgets Forslag, under Nr. 8.

3) Forslag af Indenrigsministeren tiltraadt af Udvalget:

I Lovudkastets § 7 indskydes i næstsidste Punktum efter Ordet „benytte“: „Bekjendtgjørelse til Kirkestævne eller den paa ethvert Sted ellers sædvanlige Bekjendtgjørelsesmaade i Forbindelse med“, hvorhos efter „offentlig Indkaldelse“ udelades Ordene: „ved Bekjendtgjørelse“, og til Slutningen af Paragraphen føies: „Allesom Bekjendtgjørelsen til Kirkestævne eller paa anden lignende Maade skal være skeet mindst 8 Dage før Mødet. vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

4) Forslag af Samme tiltraadt af Udvalget:

I Lovudkastets § 9 tredie Stykke udelades den sidste Passus: „den, der saaledes vel kommer tilstede, . . . en Mulkt af 1 Rd.“, og efter Ordet „udebleven“ sættes Punktum istedetfor Semikolon. vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

Det næste Afsnit der sættes under Forhandling, dannedes af Ændringsforslagene til §§ 12, 13, 22, 23 og 25 tilligemed disse Paragrapher.

Ordføreren: Det vil erindres fra 2den Behandling, at der var endeel Uenighed om,

hvorvidt der skulde finde Vidnesførsel Sted for Landvæsenkommisſionerne eller ikke, og at Udvalget i den Henseende havde deelt sig i et Fleertal og et Mindretal. Mindretallet var, saavidt jeg erindrer, principalkter aldeles imod, at saadan Vidnesførsel skulde finde Sted, men subsidiairt var det for, at den maatte finde Sted, naar Parterne derom vare enige, og Vidnerne vare villige til at møde for Landvæsenkommisſionerne. Den høitærede Indenrigsminister udtalte sig ogsaa imod, at Vidnesførsel maatte finde Sted ved Landvæsenkommisſionerne. Det vil nu sees, at der er tilveiebragt en Overenskomst mellem Udvalgets Fleertal og Indenrigsministeren, hvorefter den høitærede Minister har meent at kunne gaae ind paa, at en saadan Vidnesførsel finder Sted under en af de Betingelser, der af Mindretallet vare opstillede ved 2den Behandling, den nemlig, at Vidnerne ere villige til at møde; derimod skulde der ikke fordres den Betingelse, at Parterne vare enige om, at Vidnesførselen maatte finde Sted. Naar man nu spørger, hvorvidt disse 2 Betingelser ville være tilstede eller ikke, saa er det høist sandsynligt, at den Betingelse, at Parterne skulle være enige, kun sjældent vil kunne forekomme, og det er derfor af Bigtighed, at denne Betingelse bortfalder. Den anden Betingelse, at Vidnerne ere villige til at møde, vil meget ofte være tilstede; thi det vil i Almindelighed være beleiligere for Vidnerne at møde paa Aftedet, som er i deres Nærhed, end at møde ved den ordinaire Ret, og selv om denne blev sat paa Aftedet, maa det dog være Vidnerne temmelig ligegyldigt, enten de møde for den eller for Landvæsenkommisſionen. Det er derfor at vente, naar Forslaget antages, som det foreligger, at Vidnesførselen i mange Tilfælde vil kunne finde Sted, og derved den Nytte opnaaes, som var tilsigtet ved det oprindelige Forslag, der gik ud paa, at den skulde finde Sted i alle Tilfælde, hvor nogen af Parterne ønskede det. Det blev igaar under Forhandlingerne sagt, at Udvalgets Fleertal var gaaet over til Indenrigsministerens Mening; her vil man see, at Indenrigsministeren er idetmindste tildeels gaaet over til Udvalgets Fleertals Mening. Det vil ligeledes sees, at det ærede Medlem af Ud-